

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

RIDICĂ PÂNZELE

Este timpul să pornești

**Dorința Lui, planul
Lui, bucuria noastră**

Urmează urmele pașilor

**42 de kilometri
de viață**

Putem să o facem!

NOTA EDITORULUI CONSTANTA NOASTRĂ

Întreabă pe oricine și îți va spune că lumea de azi este foarte diferită de cea în care au trăit părinții și bunicii noștri. Însă acest sentiment nu este nou. „Cauza... înmulțirii afecțiunilor pe bază nervoasă este sporirea cerințelor date de condițiile vieții moderne” afirma un articol publicat la sfârșitul secolului 19!¹ „Zilele liniștite de vis din trecut s-au dus” se plângea William Smith cu aproape 130 de ani în urmă. „Grabei și forfotei vieții moderne... îi lipsește liniștea și odihna momentelor în care strămoșii noștri... își găseau tihna”.²

Pe lângă faptul că lumea se schimbă continuu, viețile noastre trec prin momente care ne aduc tot soiul de provocări și de întâmplări. Facem față stresului și deciziilor pe cât de bine putem însă nu putem ști ce ne rezervă viitorul, iar realizările din trecut nu ne garantează succesul viitor. Uneori ne simțim oarecum ca autorii de mai sus, că ne-ar fi mai bine dacă am putea face timpul să meargă mai încet.

Când totul în viață pare să se schimbe și ne face să ne simțim nervoși, pierduți sau că viața este o călătorie înspăimântătoare prin teritorii neexplorate, putem să ne bazăm pe Dumnezeu nostru neschimbat. El este constant. El este același azi ca atunci când a umblat pe pământ și va fi la fel mâine.³ „Dar sfaturile Domnului dăinuie pe vecie și planurile inimii Lui, din neam în neam”.⁴

Chiar dacă nu știm ce ne rezervă viitorul, orice ar fi, este imposibil ca Dumnezeu să ne lase singuri sau să dea greș când avem nevoie de El. „Doamne, Tu ești stâncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu!... stâncă mea în care mă ascund, scutul meu, tăria care mă scapă și întărirea mea!”⁵

Samuel Keating
Editor executiv

1. G. Shradly (de la P.C. Knapp), „Sunt afecțiunile nervoase în creștere?” Medical Record, 1896
2. Morley: Ancient and Modern (Vechi și modern) (London: Longmans, Green, and Co., 1886), 75

3. Vezi Maleahi 3:6.
4. Psalmul 33:11
5. Psalmul 18:2

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contactus

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2015 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-175-X

PIERDUTĂ ÎN PROPRIUL ORAȘ

DE ANNA PERLINI

CREDEAM CĂ MUTAREA ERA O SIMPLĂ SCHIMBARE DE PEISAJ, poate cu câteva ajustări minore. Doar mă întorceam în țara mea, știam deja limba, oamenii și obiceiurile. Dacă am putut să mă obișnuiesc cu căldura copleșitoare, cu mâncarea picantă, cu rișca și musonul din India și Nepal, acolo unde mi-am petrecut opt ani ca voluntară, atunci cu siguranță această mutare în direcția opusă nu ar fi fost prea dificilă.

Dar ce surpriză am avut!

Din clipa în care am aterizat în Italia, unde trebuia să fiu familiară cu lucrurile, au și început provocările: m-am simțit ciudat, ca și cum nu mai aparțineam acolo și trebuia să mă readaptez la schimbările din societate, plus că aveam câteva probleme serioase de sănătate și mă îngrijoram pentru vii-

torul meu. M-a luat cu amețelă când am intrat pentru prima oară după atâta timp într-un supermarket și mă îngrozea gândul să călătoresc cu viteză pe autostradă. Un prieten m-a încurajat spunându-mi că probabil trec printr-un șoc cultural. M-a ajutat să știu ce era această stare fizică și mentală foarte confuză pe care o simțeam.

Apoi, la un moment dat, eram în spital pregătindu-mă pentru o operație delicată. Mi-am pierdut toată încrederea în persoana puternică care mă știam a fi, iar acum eram speriată. Din fericire în acele ore de singurătate pe patul de spital, slăbită și cu dureri, mi-am restabilit legătura cu Raiul. Aveam la mine un mic Nou Testament și alte cărți spirituale pe care le-am citit cu disperare, ca și cum toată viața mea depindea de acele cuvinte.

M-au readus la viață spiritual și

mi-au dat un nou început. Fiecare cuvânt din cărțile mele parcă sărea din pagină și îmi umplea sufletul cu un nou sentiment de claritate și de direcție.

Când am ieșit din spital mai aveam încă dureri fizice însă inima și sufletul meu nu mai erau la fel.

Încetul cu încetul mi-am recăpătat puterea și în cele din urmă am ajuns la o altă perioadă satisfăcătoare din viața mea.

Ori de câte ori mă uit la acea perioadă șubredă și de încercare din viața mea sunt recunoscătoare că m-am „pierdut” puțin, fiindcă așa mi-am recăpătat pasiunea și m-am pregătit pentru noua mea misiune în viață.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOAREA A ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

DORINȚA LUI, PLANUL LUI, BUCURIA NOASTRĂ

DE MARA HODLER

CU TOȚII TREBUIE SĂ LUĂM DECIZII PE PARCURSUL VIEȚII. În funcție de natura noastră, fie ne place să punem lucrurile cap la cap, fie ne sperie lucrul acesta. Pentru majoritatea, probabil că este puțin din amândouă.

Mie personal nu îmi place să iau decizii. De două ori în viața mea de adult am răbufnit în lacrimi chiar în magazinul alimentar fiindcă îmi era prea greu să decid ce să servesc de mâncare la prânz. Cât de trist? Dacă soțul și copiii mei ar fi plecați eu aș putea mânca același lucru în fiecare zi ca astfel să evit să hotărâsc ce trebuie să pregătesc de mâncare. Și să nu mai vorbesc despre deciziile majore din viață, ca de exemplu unde să locuiesc, ce carieră să urmez, cum să-mi cheltuiesc banii și multe altele.

La sfârșitul zilei viața mea ar fi o colecție de alegeri și consecințele acestora, bune și rele. Pentru mine, această observație scoate în evidență două lucruri:

1. Am cu adevărat nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.
2. Am nevoie de un plan.

1. Vezi Proverbe 3:6.
2. Vezi Psalmul 37:31.
3. Vezi Psalmul 119:105.
4. Psalmul 20:4

Frumusețea acestei situații este că Dumnezeu dorește să fie un participant activ dacă doar I-aș permite. *Dacă* L-am recunoaște în toate căile noastre atunci El *ne-ar netezi* cărările.¹ *Dacă* legea Dumnezeului meu ar fi în inima mea atunci *nu* mi s-ar clătina pașii.² *Dacă* aș păstra Cuvântul Său, acesta *ar fi* o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.³ Dumnezeu își are partea Sa pusă în ordine, dar cum rămâne cu mine?

Un bun punct de început este studiul Cuvântului lui Dumnezeu și standardul pe care El ni L-a dat după care să trăim. Cuvântul lui Dumnezeu este precum farurile pe un drum întunecat. Farurile îți arată unde sunt liniile de demarcare, ca să nu intri pe banda opusă, și marginile drumului, ca să nu cazi în vreo răpă. Cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu îți dă un set de limite și de călăuzire care să te ajute să stai pe drumul tău.

Uneori este foarte simplu: Știu că Cuvântul lui Dumnezeu îmi spune să fiu iubitor și bun, de ceea dacă mă întreb „Care este lucrul cel mai iubitor de făcut?” pot astfel să aflui alegerea cea mai bună. Însă uneori este mai complicat, ca atunci când toate opțiunile sunt în voia lui Dumnezeu, sau când am un sentiment personal puternic în legătură cu situația respectivă iar acesta îmi afectează procesul de decizie. În asemenea situații poate fi dificil să iei o decizie cu care să fii liniștit. Însă amintește-ți că Biblia spune că El ne va călăuzi dacă Îl includem în deciziile noastre, așa că putem să ne bazăm pe ajutorul și pe călăuzirea Sa dacă I-o cerem.

Ai auzit vorba: „Dacă nu știi încotro te îndrepti probabil că vei ajunge în altă parte”? Cuvântul lui Dumnezeu face presupunerea că noi ne facem planuri: „Să-ți dea ce-ți dorește inima și să-ți împlinescă toate planurile tale”⁴.

În mod firesc, dacă doar avem un plan – chiar și dacă acesta este în acord cu planul lui Dumnezeu – nu înseamnă că acesta se va materializa instantaneu, sau fără efort sau fără vreo provocare. Dacă calea ta este în vreun fel asemănătoare cu a mea, atunci sigur nu este o cale dreaptă. Ceea ce mă ajută pe mine în luarea deciziilor zilnice necesare este să am un plan general, un țel, sau o destinație.

Când ajung la o bifurcație, planul meu mă ajută să știu pe ce drum să merg.

Dacă mă simt singur pe drum, mă ajută să-mi reamintesc că am ales această cale pentru locul către care mă va duce. Când alte căi vor părea mai ușoare, sau mai bune pentru mine din alte motive, îmi voi aminti că această destinație este dorința inimii mele.

Dumnezeu are un plan unic pentru fiecare dintre noi. Deoarece Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Sa cu libertatea de a alege, suntem participanți activi în *determinarea și punerea în practică* a acestui plan. Dacă știi deja încotro te îndrepti, atunci stai aproape de Cuvântul lui Dumnezeu și lasă-l să te călăuzească în calea ta. Dacă nu ești sigur încotro te îndrepti, concentrează-te să trăiești după învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu iar Dumnezeu va pune planul Său în inima ta. Odată ce planul și dorința Sa sunt în inima ta atunci vei ști ce ai de făcut.

MARA HODLER A FOST MISIONARĂ ÎN ESTUL ÎNDEPĂRTAT ȘI ÎN AFRICA DE EST. ACUM TRĂIEȘTE ÎN TEXAS CU SOȚUL ȘI COPIII EI ȘI CONDUCE O MICĂ AFACERE DE FAMILIE. ■

GPS-UL LUI DUMNEZEU

DE CARLOS CAMPOS

DEZVOLTAREA TEHNOLOGIEI NE poate ajuta să-L înțelegem puțin mai bine pe Dumnezeu și modul în care El își administrează activitățile. Spre exemplu, rugăciunea poate fi ilustrată prin telefonul mobil, folosit pentru a comunica imediat cu cineva din celălalt capăt al lumii. Calculatoarele sunt capabile să stocheze și să proceseze toate informațiile firmei. Asta ne ajută să înțelegem cum ajunge Dumnezeu să ne cunoască așa de bine încât Biblia spune că știe și câte fire de păr avem pe cap.¹

Unul din miracolele din Biblie care mi-a atras mereu atenția este când Iisus îi spune lui Petru să prindă un pește și să scoată din gura lui o monedă pentru a plăti taxele.²

1. Vezi Matei 10:30.

2. Vezi Matei 17:24-27.

3. Vezi Matei 21:1-7.

4. Isaia 30:21

Un miracol asemănător s-a întâmplat atunci când El le-a spus ucenicilor să meargă într-un oraș învecinat unde să găsească măgarul pe care El urma să-și facă intrarea triumfală în Ierusalim.³ *Cum putea Iisus ști unde și când vor găsi ucenicii lui peștele și măgarul?*

De multe ori am văzut GPS-ul lui Dumnezeu funcționând în viața mea. Uneori m-a călăuzit să găsesc ceva pierdut, sau să întâlnesc pe cineva, sau să găsesc un anumit loc. Și de multe ori nu este doar locul potrivit dar și momentul perfect.

Recent m-am rugat împreună cu soția mea pentru un mecanic calificat pentru anumite lucrări necesare la rulota noastră. Călătoream prin niște orașele de coastă și ni s-a spus că ar trebui să ne verificăm motorul, dar că trebuie făcut de un mecanic calificat pentru modelul nostru de rulotă. Într-un sătuc am simțit un imbold să merg

pe o anumită stradă. Nimic nu ne-a atras atenția pe drum, așa că am urmat strada până la capătul ei, unde a apărut dintr-o dată un om și ne-a spus „Ați venit aici urmând GPS-ul?”. Uimiți, l-am întrebat la ce se referea.

Ne-a explicat că el este un mecanic specializat în motoare de rulote și că recent un bărbat care călătorea în jurul lumii a avut nevoie de ajutor și a fost atât de satisfăcut de munca lui încât a scris despre asta pe blogul lui... și a inclus coordonatele GPS ale atelierului pentru ca oricine călătorind într-o rulotă asemănătoare să poată găsi acest loc.

Noi nu folosim GPS-ul dar am fost conduși în exact aceeași locație. „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: 'Iată drumul, mergeți pe el!' ”.⁴

CARLOS CAMPOS ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE. ■

CACTUSUL CU FRUNZE LATE

DE IRIS RICHARD

MERGÂND PE O CĂRARE ÎNGUSTĂ ÎN PĂDUREA TROPICALĂ ARIDĂ PE CARE O VIZITĂM DES ÎN PLIMBĂRILE NOASTRE DE DUMINICĂ, sub soarele strălucitor al dimineții africane, am observat un cactus magnific și m-am oprit să-l privesc cu mai multă atenție. Frunzele de un verde închis erau groase, ovale, cu țepi mari. În contrast cu exteriorul țepos, din vârfurile unor frunze răsăreau flori gingașe. Nuanțele de galben și modelul complicat fac aceste flori uimitoare. Precum prezența lui Iisus după o perioadă mai dificilă din viața noastră. Precum o floare care apare într-o situație mai neașteptată, El mă reasigură de dragostea și de grija Sa.¹

După o cotitură am văzut

1. Vezi Psalmul 46:1-2.
2. Vezi Isaia 43:1-2.
3. Vezi Psalmul 23.
4. Vezi Isaia 40:31.
5. Vezi Psalmul 18:2.

un copac care părea în flăcări de la florile roșii-portocalii cu care era încărcat, iar fundalul cerului azuriu domolea acest roșu de foc. Când pericolul, boala sau dificultatea aruncă cu săgeți arzătoare spre mine, atunci Dumnezeu, precum cerul albastru etern, îmi alungă orice temere. Suferința dispare când prezența Lui mă protejează.²

Apoi urmează partea mea preferată din această plimbare, când poteca trece pe sub umbra unor bambuși regali. Tulpinile lor groase se înalță foarte sus, formând o boltă verde peste potecă, ceea ce creează o protecție împotriva soarelui și a ploii. Iisus este protectorul și ocrotitorul meu, iar când sunt într-un tunel El este lumina de la capătul tunelului.³

Cărarea șerpuită coboară acum spre un pârâu. Fiindcă nu există nici un pod, fermierii locali au pus două trunchiuri de copac peste pârâu. Tre-când în echilibru peste ele îmi reaminteste că și Iisus ne-a dat în Cuvântul Său niște pietre pe care să pășim.

O pantă abruptă duce înapoi la drum. Transpirați și cu respirația tăiată, ajungem în vârf. Ca să mă ajute să trec de ultimul povârniș, prietenul meu se apleacă, îmi dă mâna și mă trage sus. Iisus este la celălalt capăt al fiecărei rugăciuni și îți dă o mână de ajutor printr-un prieten, o rudă sau chiar un străin.

Pe vârful dealului, o briză răcoroasă ne șterge sudoarea de pe frunte, ceea ce ne energizează instantaneu. Înaintea noastră se deschide o priveliște ce îți taie respirația, cu un lanț de munți albaștrii în depărtare. Iisus este o briză răcoroasă ce aduce alinare după fiecare provocare și ne dă o speranță nouă și tăria de a continua.⁴

Iisus este stânca mea, tare, pe care mă pot baza, nemișcată, ne-schimbată și eternă.⁵

IRIS RICHARD TRĂIEȘTE ÎN KENIA UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995. ■

LIBERUL ARBITRU

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

TE-AI CONFRUNTAT VREODATĂ CU DECIZII IMPORTANTE PENTRU care aveai nevoie de călăuzire explicită, dar ai simțit că Dumnezeu tace? – Tocmai când ai fi dorit ca El să-ți dea răspunsuri precise. Eu am trecut prin asta și tocmai astfel de momente sunt o luptă spirituală. Odată, chinându-mă cu luarea unei decizii, mi-am dorit atât de mult ca Dumnezeu să-mi clarifice calea, însă El, în înțelepciunea Sa, a ales să nu-mi dea un răspuns direct. În schimb, a trebuit să mă lupt să înaintez, să mă muncesc să-mi analizez opțiunile, să caut

călăuzirea altor oameni credincioși, să văd ce oportunități îmi apar în cale, să mă rog cu disperare și, mai presus de toate, să-mi încredințez soarta în mâna Lui. A trebuit să am încredere că El mă va călăuzi așa cum crede că este mai bine.

În calitate de creștini care doresc să-L venerize pe Dumnezeu prin viețile lor și noi dorim să învățăm să luăm decizii conform principiilor divine. Să ne analizăm opțiunile, să cântărim avantajele și dezavantajele, folosindu-ne de înțelepciunea pe care Dumnezeu ne-a dat-o și să măsurăm situațiile după Cuvântul lui Dumnezeu, toate acestea fac parte din a-L iubi pe Dumnezeu cu toată mintea, cu toată inima și cu tot sufletul nostru, în ascultare de prima și de cea mai mare poruncă a Sa.¹

O parte din stresul și turbulența cu care ne confruntăm în clipele de decizie este din cauza fricii de eșec, a fricii că vom rata voia lui Dumnezeu sau a fricii că vom lua vreo decizie care, imprezvizibil, va avea un impact negativ asupra noastră sau asupra altora. Când suntem în fața unor astfel de decizii importante care ne determină viitorul, sau cel puțin viitorul nostru apropiat, învățăm din experiență că uneori, în ciuda intențiilor și dorințelor noastre cele mai bune, deciziile noastre pot duce la rezultate și consecințe negative neașteptate cu care trebuie să trăim.

Deoarece Dumnezeu ne-a dat libertatea să alegem, avem capacitatea de a lua decizii independente și, în aceeași ordine de idei, sun-

1. Vezi Matei 22:37-40.

2. Vezi Romani 8:28.

3. Vezi 1 Ioan 3:21-22.

4. Evrei 13:20-21

tem personal responsabili de deciziile noastre și de rezultatul lor și trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru modul cum evoluează lucrurile, chiar dacă apar și repercusiuni negative. Trebuie de asemenea să avem încredere și că Dumnezeu ne-a promis să facă ca toate să lucreze spre binele celor ce-L iubesc, indiferent de cum par la început lucrurile.² Putem chiar să ne luăm greșelile și clipele când am încurcat coordonatele procesului nostru de decizie și să ne redirecționăm calea în așa fel încât să fie benefică și să ne conducă către destinația Sa finală.

Cotiturile neașteptate din calea noastră și rezultatele neintenționate fac parte din viață, indiferent cât de înțelepte ne sunt deciziile. Vedem de-a lungul Bibliei cât de

des lucrurile au luat o întorsătură diferită de ceea ce oamenii se așteptau sau plănuiau. Când Moise a pornit spre Tărâmul Promis probabil că nu a prevăzut că va pribegi 40 de ani prin deșert. Și totuși, nu a ezitat și nu a pierdut din vedere care era destinația lui finală; a continuat să meargă înainte în ciuda obstacolelor.

Chiar și atunci când luăm deciziile corecte, nu avem garanția că vom avea o călătorie ușoară pe toată durata călătoriei noastre. Vom avea adesea de înfruntat capcane și eșecuri în calea noastră, dar acestea fac parte din experiența umană și adesea servesc la întărirea credinței noastre. După cum știe Tatăl nostru ceresc, Dumnezeu, a lua decizii și a fii responsabil pentru consecințele acestora – cu toate lecțiile pe

care le învățăm pe parcurs – face parte din creșterea și din dezvoltarea noastră spirituală.

Atunci când ne încredințăm căile Domnului și căutăm să-I facem pe plac și să acționăm după placul Său, putem avea încredere în relația noastră cu El; putem ști că El va fi alături de noi în toate deciziile cu care ne confruntăm în viața noastră, fie ele mici sau mari.³

„Dumnezeul păcii... să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Iisus Hristos”.⁴

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

Este timpul să pornești

Omul nu poate descoperi oceane noi dacă nu are curajul să se depărteze de țărm. – *André Gide (1869-1951)*

Decizia este scânteia care declanșează acțiunea. Până nu este luată o decizie nu se întâmplă nimic. Decizia implică înfruntarea curajoasă a situațiilor, știind că dacă acestea nu sunt confruntate, problemele vor rămâne mereu fără răspuns.

– *Wilferd Peterson (1900-1995)*

Dragă Doamne, călăuzește-mă în ceea ce trebuie să fac și în ceea ce trebuie să las nefăcut.

– *Elizabeth Fry (1780-1845)*

Dumnezeu dă întotdeauna ce are cel mai bun celor ce Îl lasă pe El să decidă. – *James Hudson Taylor (1832-1905)*

Nu-I cere lui Dumnezeu să-ți călăuzească pașii decât dacă ești dispus să pășești. – *Autor necunoscut*

Oamenii sunt liberi să-și aleagă opțiunile morale, însă sunt de asemenea obligați să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru aceste alegeri. – *Aiden Tozer (1897-1963)*

Noi luăm propriile noastre decizii, apoi aceste decizii vin și ne modelează pe noi.

– *Frank Boreham (1871-1959)*

„Domnule, care este secretul succesului d-voastră?” întreabă un reporter pe președintele unei bănci.

„Două cuvinte.”

„Și care sunt acestea?”

„Decizii bune.”

„Și cum iei decizii bune?”

„Un cuvânt.”

„Care este acela?”

„Experiență.”

„Și cum obții această experiență?”

„Două cuvinte.”

„Care sunt acestea, d-le?”

„Decizii proaste.”

– *Autor necunoscut*

Cu cât ne adâncim mai mult în valea deciziei cu atât mai sus trebuie să urcăm... pe muntele rugăciunii.

– *Peter Taylor Forsyth (1848-1921)*

Să nu iei niciodată o decizie permanentă bazându-te pe o furtună temporară. Indiferent cât de furioasă este azi furtuna, să îți reamintești mereu că „Și asta va trece”.

– *T.D. Jakes (n. 1957)*

Oamenii ar trebui să decidă ce anume nu vor face și astfel vor putea să acționeze în forță pentru ceea ce trebuie să facă. – *Mencius (c.372-289 î.H.)*

Omul este om prin faptul că este liber să acționeze în cadrul destinului său. El este liber să examineze, să decidă și să aleagă între anumite alternative.

– *Martin Luther King Jr. (1929-1968)*

Ziua de ieri s-a dus. Ziua de mâine nu a venit încă. Nu avem decât ziua de azi. Hai să începem.

– *Maica Tereza (1910-1997)*

Ajută-mă, Doamne, să știu ceea ce merită știut,

Să iubesc ceea ce merită iubit,

Să laud ceea ce Ție îți face cel mai mult plăcere,

Să prețuiesc ceea ce este important din punctul Tău de vedere,

Să urăsc ceea ce este jignitor pentru Ține.

Nu mă lăsa să judec după cum văd eu,

Sau să iau hotărâri din cele auzite,

Ci să judec cu dreptate între diferite lucruri

Și, mai presus de toate, să caut și să fac

Ceea ce îți face Ție pe plac,

Prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

– *Thomas à Kempis (1380-1471)* ■

RiDiCă Pânzele!

DE CHRIS HUNT

PRIETENUL MEU JACK trăia într-o casă mare într-un cartier plăcut, plin de vegetație. A fost un loc minunat în care să-și crească familia de cinci suflete, însă copiii au crescut, s-au căsătorit și s-au mutat fiecare la casele lor. Cam cu 15 ani în urmă afacerea lui Jack a dat faliment și deși părea logic ca el și soția să se mute în ceva mai mic, își iubeau casa și amânau mereu să ia această decizie grea. În final au rămas în aceeași casă, probabil mereu cu speranța că lucrurile se vor îmbunătăți. Însă cu trecerea anilor, datoria lor a crescut atât de mult încât au fost obligați să-și vândă casa. Din nefericire, în acel

moment piața imobiliară era în declin iar ceea ce au luat pe casă nu le-a acoperit nici măcar datoria.

A nu lua o decizie este și asta o decizie. Precum Jack, am și eu multe povești în acest sens, când mi-a fost greu să-mi „scriu numele pe linia punctată”. Cred că există o serie de motive pentru care amânăm să luăm o decizie cât mai mult cu putință.

Probabil că ezităm să înfruntăm viitorul necunoscut. Însă oricât am încerca să anticipăm rezultatele alegerilor noastre există mulți factori pe care nu îi vedem și pe care nu îi putem controla. Nu putem ști niciodată cu siguranță ce urmează.

Temerile pentru viitor nu l-au oprit pe Avraam. El a răspuns „da” lui Dumnezeu și și-a părăsit căminul din Haran, fără să știe încotro va merge.¹ Moise a dat dovadă de o credință similară, conducând sclavii evrei să iasă din Egipt, să treacă prin Marea Roșie și apoi spre Tărâmul Promis.² Ucenicii

lui Iisus și-au lăsat în urmă modul de viață ca să-L urmeze pe El, ceea ce a necesitat o altfel de credință.³

Cine știe dacă Avraam a prevăzut dificultățile cu care urma să se confrunte – foamete,⁴ probleme familiale,⁵ bătălii⁶ și altele. Ar fi putut oare Moise să anticipeze necazul călătoriei sale prin pustiu?⁷ Ucenicii lui Iisus nu au avut nici ei momente ușoare. Însă faptele arată că toți aceștia au luat deciziile corecte, contribuind la punerea fundației credinței noastre.

Puțini dintre noi ne confruntăm azi cu situații atât de dramatice precum cele ale eroilor din Biblie, însă cu toții ne confruntăm cu decizii, mari sau mici. Fie ca Dumnezeu să ne ajute să luăm decizii bine gândite.

CHRIS HUNT TRĂIEȘTE ÎN MAREA BRITANIE ȘI A CITIT REVISTA *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) DE LA PRIMUL NUMĂR DIN 1999. ■

1. Vezi Geneza 12:1-4; Evrei 11:8.

2. Vezi Evrei 11:27,29.

3. Vezi Marcu 1:16-20.

4. Vezi Geneza 12:10.

5. Vezi Geneza 13:7-8.

6. Vezi Geneza 14:14-16.

7. Vezi Exodul 16:3.

DE JOHN KELLY

42

DE KILOMETRI DE VIAȚĂ

ȘI NOI, DAR, FIINDCĂ SUNTEM ÎNCONJURAȚI CU UN NOR AȘA DE MARE DE MARTORI, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm ținând la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus.¹

De câteva luni mă îndepărtasem de ceea ce știam că Dumnezeu mă chema să fac. Cred că obosisem să mă mai străduiesc. Dacă stau să mă gândesc, nu m-am îndepărtat, cât mai degrabă m-am *oprit* să mai progrez. În orice întrecere, a te opri înseamnă a rămâne în urmă. M-am întrebat în subconștient și de ce am ales să

1. Evrei 12:1-2

alerg de la bun început. Am uitat de emoția alergării iar acum nu mă mai puteam gândi decât la cât de cald era asfaltul.

M-am oprit doar ca să-mi trag respirația iar restul trupei m-a și întrecut și s-a pierdut în depărtare. Sunt atât de în urmă. Însă simt o forță lângă mine. Este vocea Antrenorului meu, mereu aproape, mobilizându-mă în ciuda caracterului meu slab. De ce Îi pasă? Nu vede că sunt un învins și un delăsător? Și nu numai atât, dar am făcut și promisiuni deșarte față de El și față de alții – ceilalți alergători, sponsori, fani, prieteni, familie, cât și mie însumi.

El îmi spune că nimic din acestea nu contează; tot ce îmi cere este să uit trecutul, ultimii kilometri istovitori, să mă ridic și să

alerg din nou. Eu Îi spun că nu pot; că nu pot termina cursa. Am parcurs doar vreo 15-20 de kilometri și iată că deja m-am așezat jos! Ce-L face să creadă că pot reuși?

El îmi spune că îmi va da tărie. Îmi dă un pahar cu apă rece să beau. Are un gust minunat și atunci îmi dau seama că nu mă mai oprisem ca să beau apă să mă îmborsăzesc. Mă gândisem că nu am timp.

El îmi spune că îmi va regla ritmul alergării ca să pot termina cursa. „Dar”, am comentat eu, „nu voi câștiga dacă nu voi trage tare”.

El îmi reamintește că alerg pentru ceva mai mult decât un trofeu. Nu alerg ca să-i întrec pe ceilalți alergători. Eu alerg pentru

o cauză – să-mi trec steagul de linia de sosire. Nu am început cursa ca să renunț.

Paharul este acum gol, setea mi-a fost satisfăcută și a sosit timpul să mă întorc pe drum. Sunt conștient de timpul pe care l-am pierdut stând sub copac, însă o parte din mine încă cere să mai stau jos. Pe drum este cu cinci grade mai cald! Însă asta este suficient ca să mă țină jos? *M-am născut ca să alerg!* mi-am spus. Dar tot nu găsesc puterea să pornesc. *Nu-L pot dezamăgi!* am încercat să mă auto-conving, însă umbra tot mă ține pe loc.

Atunci am auzit, purtat de o briză ușoară în jurul meu! De după următoarea curbă mă încurajau – acei campioni ai curselor trecute. Nu, nu erau turiștii în vacanță care își sorbeau cocteilurile de partea cealaltă a gardului; aces-te voci stăteau mai sus, în peluze, în locuri rezervate pentru cei ce au mers înaintea mea și care merită onoarea și recunoașterea acorda-

te celor care au plătit prețul și au alergat până la linia de sosire.

Ei mă cheamă – ba nu, ei *strigă* numele meu. „Aleargă ca vântul!” strigă către mine.

Acum este momentul! Inima mea se pornește dar eu încă ezit. *Voi reuși?* „Da”, îmi promite Antrenorul meu, „pentru că sunt cu tine și te voi călăuzi tot drumul. Nu te gândești la efort și la țelul tău. Și, mai presus de toate, nu te închide în tine, fiindcă în final, ceea ce contează este să nu renunți”.

Ca întotdeauna, primul pas este cel mai greu, dar am reușit. Presupun că asta a vrut să spună prin a alerga „cu stăruință”. Odată ce am început să alerg, atunci fiecare pas, cumva, a început să pară mai ușor decât cel dinaintea lui. Cred că o pot face. Nu, cred că o putem face împreună.

JOHN KELLY ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN JAPONIA. ■

Într-o zi vei privi în urmă în viața ta și vei vedea că orice lucru important pe care l-ai realizat a fost la început o provocare pentru tine. Și așa ar trebui să fie, deoarece provocările mari sunt cele care îi pregătesc pe oamenii obișnuiți pentru un succes extraordinar.

Fiecare greutate apare cu un motiv – fie ca o experiență sau ca o lecție. O călătorie măreață nu este niciodată ușoară și nici o adversitate din cale nu a fost fără rost dacă prin ea ai învățat și ai progresat.

– Angel Chernoff

RUGĂCIUNE

Îți mulțumesc, Iisus, că ești antrenorul, prietenul și cel mai mare suporter al meu. Accept invitația Ta de a merge acasă la Tine și la Tatăl Tău atunci când această cursă a vieții este gata. ■

ALEGEREA

CORECTĂ

DE ELSA SICHROVSKY

ÎN VARA CÂND AVEAM 12 ANI, tata ne-a surprins pe mine și pe sora mea mai mică anunțându-ne că are un plan diferit pentru vacanța noastră de vară. În loc să plănuiască vacanța noastră el ne-a dat banii alocați pentru această vacanță și ne-a lăsat *pe noi* să hotărâm ce să facem cu ei. Puteam să-i pun deoparte, puteam să-i cheltuiesc după placul inimii, sau să-i folosesc pentru o vacanță de cinci zile la lac. După mai multe discuții și rugăciune eu și sora mea i-am spus tatei că vrem să mergem în excursia de la lac.

Însă imediat ce am luat această decizie am început să avem îndoieli. *Dacă nu am luat decizia cea mai bună? Dacă ar fi fost mai bine să-mi cheltuiesc banii pe altceva?* Apoi o serie de taifunuri serioase

și de urgențe familiale ne-au obligat să ne amânăm vacanța până la vara următoare, ceea ce mi-a agravat îngrijorarea. *Poate că erau prea multe complicații?*

Când i-am spus tatei ce simțeam, el m-a asigurat că deși eram liberă să mă răzgândesc, totuși tema și îndoiala sunt o parte firească din procesul de luare al deciziilor. „Doar pentru că te simți nesigură nu înseamnă că ai făcut alegerea greșită”, mi-a spus el. Încurajată de cuvintele sale am hotărât să aștept și să am încredere că Dumnezeu va organiza toate lucrurile în momentul perfect știut de El. Și, mai mult ca sigur, după un an ne-am bucurat de o vacanță minunată la lac!

Iar eu am adus acasă ceva mai mult decât amintiri frumoase; această experiență m-a învățat niște lecții importante care m-au ajutat de multe ori de atunci când m-am

confruntat cu decizii mai mari și mai importante, cu mize mai mari.

Am învățat că nu prea există decizie care să nu implice și un risc; însă dacă ești dispus să-ți asumi acel risc vei face o alegere înțeleaptă. Este firesc să îți fie greu să iei o decizie și să fii îngrijorat și nesigur după aceea, iar o furtună sălbatecă de emoții nu este un indicator că n-ar fi trebuit să pornesc în această călătorie sau că barca mea se va scufunda. Dumnezeu este atât ancora cât și compasul meu. Pot avea încredere în El să mă susțină și să mă ghideze către destinația Sa finală, așa cum a promis în Cuvântul Său: „Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările”.¹

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE INDEPENDENTĂ. EA TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN SUDUL TAIWANULUI. ■

1. Proverbe 3:6

MOMENTE DE LINIȘTE

NU FII AȘA DE TENSIONAT!

DE ABI MAY

IOAN BOTEZĂTORUL L-A PRECEDAT PE IISUS CU MUNCA SA. Mesajul lui Ioan era unul de pocăință; el a anunțat venirea Mântuitorului. Deși unii dintre discipolii săi au devenit apoi discipoli ai lui Iisus,¹ alții au rămas de partea lui Ioan.

Ioan este recunoscut în mod tradițional ca fiind un învățător zelos. Strictețea lui probabil că poate fi atribuită faptului că era un nazarinean din naștere, adică nu i se permitea să bea alcool sau să-și tundă părul și trebuia să trăiască după alte reguli stricte.² În mod evident el se aștepta la multe și din partea discipolilor săi, cum ar fi de exemplu situația când ci-

neva l-a întrebat pe Iisus: „De ce noi și fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc deloc?”³

Probabil de aceea aceștia erau nedumeriți – și puțin geloși – de stilul de viață ceva mai relaxat al ucenicilor lui Iisus. Poate că această întrebare avea în ea o oarecare mustrare cu superioritate, insinuând că era momentul ca Iisus să-și mai strunească ucenicii. În orice caz, Iisus le-a răspuns: „Se pot jeli nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti”⁴. Sună ca și cum El le-ar fi spus: „Nu fiți așa de tensionați. În curând vor apărea problemele, așa că acum bucurați-vă de momentele de pace atât cât mai puteți”⁵.

Toți ne facem câteodată viețile mai dificile decât ar trebui să fie, luând asupra noastră mai mult decât Dumnezeu se așteaptă de la noi. Complicăm ceea ce este simplu. De fapt, cel mai important

lucru pe care El îl dorește este dragostea.⁵ Profetul Mica a spus-o în felul acesta: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?”⁶

Există cu siguranță și momente când drumul nostru este dificil sau când trebuie să luăm decizii dificile ce ne pot schimba viața. Dar când nu suntem în mijlocul unor asemenea momente critice poate că ar trebui să evităm să ne înnoțăm în deciziile minore ale vieții. Altfel s-ar putea să ratăm plinătatea bucuriei și liniștii care vin din prezența lui Dumnezeu.⁷

Viața nu este întotdeauna complicată iar deciziile nu sunt întotdeauna majore. Să nu uităm asta, iar când este cazul, să nu fim așa de tensionați.

ABI MAY ESTE SCRITOARE
INDEPENDENTĂ ȘI PROFESOARĂ
ÎN MAREA BRITANIE. ■

1. Vezi Ioan 1:35-37.

2. Vezi Numeri 6.

3. Matei 9:14

4. Matei 9:15

5. Vezi Ioan 15:9.

6. Mica 6:8

7. Vezi Psalmul 16:11; Isaia 26:3; 62:5.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Locul cel mai bun

Dacă Mă urmezi nu înseamnă că nu vei mai avea de înfruntat probleme, deoarece problemele fac parte din viața de pe pământ și sunt una din modalitățile prin care Eu te învăț și te întăresc. Însă înseamnă că, în ciuda obstacolelor vieții, Eu pot avea grijă de tine și pot face ceea ce tu nu poți. Eu pot lucra pe tărâmul spiritual ca să creez evenimente ce te pot ajuta să ai succes.

Când inima ta este în poziția corectă față de Mine și când dorești să Îmi faci pe plac și să Mă ascuți, Îmi face plăcere să te ajut tocmai ca să realizezi aceste lucruri. Atunci, în acest proces, Îmi face plăcere să te binecuvânteț. Știi că ești uman și că vei face greșeli și că probabil te vei depărta puțin de la calea cea dreaptă sau vei face ceva ce nu Îmi place. Însă asta nu înseamnă că Îmi voi retrage dragostea de la tine și nu te voi mai binecuvânta.

Sunt mereu dispus să te ajut să revii pe calea cea bună, pe calea voinței Mele. Nu lăsa greșelile și eșecurile tale să te convingă că nu Mă poți urma. Tot ce ai nevoie este un suflet dispus să Mă urmeze, o minte deschisă și o inimă plină de credință – o credință ce nu va renunța, ci va persevera chiar și cu pași mici, zi de zi.

Voia Mea este ceva personal între Mine și tine. Dacă Mă întrebi, îți pot arăta ce să faci și te pot ajuta, oricare ar fi pașii necesari.